মহারাষ্ট্র রাজ্য এবং অন্যমানে

ବନାମ

ପାଣ୍ଡୁରଙ୍ଗ କେ. ପଙ୍ଗର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 13, 1995

[ଆର୍.ଏମ୍. ସାହାଇ ଏବଂ ଏନ୍.ପି. ସିଂ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମ, 1972 - ଜମି ଉପରେ ନିର୍ମାଣ - ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷେଧାଦେଶ - ଆଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଜମି ବିକ୍ରି କରିସାରିଛନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଅବମାନନା କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟର ଦୋଷୀ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ଥିଲା - ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନାକାରୀଙ୍କ ଉପରେ 10,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଜମି ବିକ୍ରି କରିଦେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି, ଯାହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ - ଗୋଟିଏ ଅବମାନନା ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କାରଣ ସେ ଜାଣିଶୁଣି ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :

1.1. ବିବାଦୀୟ ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଜମି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ।

1.2. ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ବିବ୍ରତ ହୋଇଥିଲେ ଯଦିଚ ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିସାରିଥିଲେ । ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ

ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଜମିରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ନଥିବା କହିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯେ ଏକ ଅଂଶ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅଂଶରେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ବିବୃତ୍ତି ଦେବାର କୌଣସି ଅବସର ନଥିଲା ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରେ । ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେ ଠିକ୍ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ଭୁଲ ଥିଲେ କାରଣ ସେହି ପ୍ଲଟରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ସେ ହୁଏତ ଅବମାନନା କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ହୋଇନପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ । ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ 10,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ସେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଇନ ସହାୟତା ସମିତିରେ ଜମା କରିବେ ।

ଦେୱାନୀ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 2/1993 ।

ଏବଂ

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 389/1993 ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7212/1993 ରେ ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 3585/1984 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 8.11.83 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଗଣେଶ, ଶ୍ରୀମତୀ ରୀମା ଭଣ୍ଡାରି ଏବଂ ଏମ୍.ଏନ୍. ଶ୍ରଫ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଶୋକ ଏଚ. ଦେଶାଇ, ୟୁ.ଆର. ଲଳିତ, ସୁଶ୍ରୀ ଭାରତୀ ଭେଡ଼ା, ଡି.ଏମ. ନାରଗୋଲକର ଏବଂ ରାଜିନ୍ଦର ମାଥୁର ।

ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଏ.ଏସ୍. ଭାସ୍ମେ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍.ଏମ୍. ସାହାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ହାଉସିଂ ଆଣ୍ଡ ଏରିଆ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଅଥରିଟି (ସଂକ୍ଷେପରେ 'MHADA') ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆବେଦନ - ଗୋଟିଏ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଶ୍ରୀ ପି.କେ. ପାଙ୍ଗାରେ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ପାଙ୍ଗାରେ' ଭାବରେ ସୂଚିତ), ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଅବମାନନା ଆବେଦନରେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପଙ୍ଗାରେ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସାହାଇ]

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, କେଉଁ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । 1980 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 12 ତାରିଖରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଆବାସ ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1976ରେ ଧାରା 41 (3) ଅନୁଯାୟୀ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆବାସ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସହାୟକ ବିଭାଗର ଉପ ସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଜମି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଛି । ଏହି ଅଧିସୂଚନା ଆଧାରରେ ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟା 18 ରେ MHADAର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । 1981 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 12 ତାରିଖରେ ମାଲିକ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3585/1981 ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । 1981 ର ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4192 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ପରେ 1983 ନଭେମ୍ବର 8 ରେ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 44 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଏବଂ (4) କ୍ଷମତାତୀତ ବୋଲି ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ଆବେଦନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 3340/1984 ଥିଲା । ଏହା ଉପରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବସନ୍ତୀବାଇ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. କୁ 1986ରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 44ର କୌଣସି ଅବୈଧତା ନାହିଁ । ତେବେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. କୁ 18 ଏପ୍ରିଲ 1991 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । 1992 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 4 ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହି ଆଦେଶଟି ଭୁଲ ବୁଝାମଣାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତର୍କବିତର୍କ ସମୟରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଇଥିଲା, ତଥାପି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଂଶରେ ଭୁଲରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ବରଖାସ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହା 1993 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 7 ତାରିଖରେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ମାମଲାରେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । 1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3 ତାରିଖରେ ଏହି ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ସମୟରେ କ'ଣ ହେଲା ଯେ ପଙ୍ଗାରେ ରାଜସ୍ୱ ରେକର୍ଡରେ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ MHADAକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପଠାଯାଇଥିବା ଜଣାପଡିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରିନଥିଲା କିମ୍ବା କେହି ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏମ୍.ଏଚ୍.ଏ.ଡି.ଏ. ର ନାମ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ରେକର୍ଡରେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ନାମକୁ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପଙ୍ଗାରେ ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟା 18ର

କିଛି ଅଂଶ ମହମ୍ମଦ ଶଫି ଅବଦୁଲ ୱାହାବ ଶେଖ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଶେଖ୍ 1990 ରେ ଅଭିନ୍ୟାସ ଯୋଜନା ପାଇଁ ପୌର ପରିଷଦରୁ ମଞ୍ଜୁରି ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଣାଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ 7 ଟି ଉପ-ପ୍ଲଟ୍ ରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । 1992 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ଶେଖ୍ ସମସ୍ତ 7ଟି ପ୍ଲଟକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଭାବେ ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ଆର୍. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । 1992 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ଅଭିନ୍ୟାସ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ଲଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜାନୁଆରୀରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 1993 ମଧ୍ୟରେ ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟା 18ର 1 ରୁ 6 ନମ୍ବର ପ୍ଲଟକୁ ମେସର୍ସ ଭଲିଶନ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟସ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ (ଏହା ପରେ 'ଭି.ଆଇ.ପି.ଏଲ.' ଭାବରେ ସୂଚିତ) କୁ ପୃଥକ ଭାବେ ହସ୍ତାନ୍ତର ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କୁ ସମୀକ୍ଷା ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ 1993 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27 ତାରିଖରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠର ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ MHADA ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହାର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପରେ ସେ ଏହାକୁ ଶେଖଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମୋଟ 8 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଶେଖ୍ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋନାୱାଲା ଟାଇମ୍ସରେ ସାର୍ବଜନୀନ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାର ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ସେ ପୌରପାଳିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ସଂଶୋଧିତ ଅଭିନ୍ୟାସ କୋଠା ଯୋଜନା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ଆର୍. ଗୁପ୍ତା (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଗୁପ୍ତା') ଜମି କିଣିବା ସମୟରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦୋହରାଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୌରପାଳିକା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଯୋଜନା ପଠାଯାଇଥିଲା, MHADA କୁ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଗୁପ୍ତା ଏବଂ VIPL ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ VIPL ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଉଛି । 21 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1993 ଏବଂ 1 ଅକ୍ଟୋବର 1993 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠର ଉତ୍ତରରେ MHADAର ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଏସ୍.ଭି. ବାପଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ଟୋବର 1993 ରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ବିବାଦରେ ଥିବା ଜମି ଉପରେ ପଙ୍ଗାରେ ତାଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ MHADA କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ପାଇ ନଥିଲା । ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଯେ MHADA 1992 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁତଳ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେ ଲୋନାୱାଲା ପୌର ପରିଷଦକୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ଜମିରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ କେହି ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ଶପଥ ପତ୍ର

ଅନୁଯାୟୀ ଲୋନାୱାଲା ପୌର ପରିଷଦ ଉକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲା ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ଉତ୍ତରଦାତାର କୋଠା ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର 1992 ରେ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୌର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହା କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ଗୁପ୍ତା ଯାହାଙ୍କୁ ଜମି ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ସେ ଜଣେ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଲୋନାୱାଲା ପୌର ପରିଷଦରେ ଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ 1993 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ MHADA ତହସିଲଦାରଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରି କହିଥିଲା ଯେ କୌଣସି ଦାଖଲ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏପରିକି 1993 ମସିହା ମେ ମାସରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରି ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଫ୍ଲାଟ ନ କିଣିବାକୁ କିମ୍ବା ଫ୍ଲାଟ କିଣିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପରିମାଣର ଅଗ୍ରୀମ ଅର୍ଥ ନଦେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା କାରଣ କୋଠାଟି ବେଆଇନ ଭାବେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଥିଲା ।

1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17 ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ MHADA ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିଥିଲା, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ନଜରକୁ ଆସିଛି, ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆବେଦନ 24 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1993 ରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ ହେବ ନାହିଁ । 1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ MHADAର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କହିଥିଲେ ଯେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି, ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ତେବେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଆବେଦନକୁ ମହଲତି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପରସ୍ପରର ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡନ କରୁଥିଲେ, 1993 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 15 ତାରିଖରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି ତେବେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । 1993 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ସର୍ଭେ ସଂଖ୍ୟା 18/2 ରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ବିବାଦୀୟ ଜମିରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିବା କଥାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପଙ୍ଗାରେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । 1993 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 26 ତାରିଖରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ପୁନର୍ବାର ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ପରେ MHADA ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ବୋର୍ଡରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପରେ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନଟି ବିରୋଧୀ ଦଳ ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାବେ ପଙ୍ଗାରେ, ବିରୋଧୀ ଦଳ ସଂଖ୍ୟା 2 ଭାବେ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ VIPLର ମୁଖ୍ୟ ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ଭାବେ ଅନ୍ୟ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ନୋଟିସର ଜବାବରେ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଜମି ବିକ୍ରି କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରେ । VIPL ର ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ପୃଷ୍ଠପୋଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରି କହିଥିଲେ ଯେ VIPL ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହରକଚାନ୍ଦ ନାଗିନ୍ଦାସ ଶାହାଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର

କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ନୋଟିସ୍ 24 ଅକ୍ଟୋବର 1994 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । MHADA କୁ VIPL ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ହରକଚାନ୍ଦ ନାଗିନ୍ଦାସ ଶାହାଙ୍କୁ ବିରୋଧୀ ଦଳ ସଂଖ୍ୟା 3 ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଶାହାଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ଉତ୍ତରରେ ସେ ବିସ୍ତୃତ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

MHADA, ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା କାରଣ ସେ ଜାଣିଶୁଣି ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅସତ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ପଙ୍ଗାରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ସତ୍ୟପାଠରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଦୋହରାଇଥିଲେ ।

ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ । ବିବାଦଗ୍ରସ୍ତ ଜମି ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବାର ଆଦେଶ 17 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1993 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ଆଦେଶ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଛି କି, ଏବଂ ଯଦି କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କ'ଣ ? ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପଙ୍ଗାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଜାନୁଆରୀ ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 1993 ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ VIPL ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆହୁରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହି କମ୍ପାନୀ ଜୁନ୍ ଏବଂ ଜୁଲାଇ 1993 ରେ ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ VIPLର ମୁଖ୍ୟ ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ପଙ୍ଗାରେ, ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଚାରି ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । VIPL ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଶାହଙ୍କୁ କେବଳ 1994 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନୋଟିସ ମିଳିଥିଲା, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ସେହି ଦିନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ବିବାଦରେ ଥିବା ଜମିରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯଦିଓ VIPL ଦ୍ୱାରା 1993 ମସିହା ଜୁନ୍ ଏବଂ ଜୁଲାଇ ମାସରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ MHADA ର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଜାରି ରହିଥିଲା, ତଥାପି ଶ୍ରୀ ଶାହା ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ନଭେମ୍ବର 1994 ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀ ଶାହା କିମ୍ବା VIPL ଉପରେ ଅବମାନନା ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତଥାପି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀ ଶାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅବମାନନା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ।

ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଚକିତ ହୋଇଗଲୁ, ଯେପରିକି ସେ ଶେଖଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପୁନର୍ବାର

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପଙ୍ଗାରେ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସାହାଇ]

ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଶେଷରେ VIPL କୁ ଆସିଥିଲା, ତଥାପି ସେ ପଙ୍ଗାରେ ଥିଲେ ଯିଏ କେବଳ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ, ବରଂ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବିବାଦରେ ଥିବା ପ୍ଲଟ୍ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ନାହିଁ । VIPL ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯେ ପଙ୍ଗାରେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କାରଣ ତଥାପି ଏକ ଅଂଶ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା, ତାହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବରେ, 1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17 ଏବଂ 1993 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ଓକିଲ MHADA ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁରହିଥିବାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ । ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟର ଉତ୍ତରରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ସେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ନିର୍ମାଣ ଚାଲିଛି । ଯେହେତୁ ପଙ୍ଗାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା ଅଂଶରେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କରୁ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଭଳି ଏପରି ବିବୃତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲା । ବ୍ୟବହାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କହିଲେ ସେ ଠିକ୍ ଥାଇପାରନ୍ତି ଯେ ସେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେ ଭୁଲ ଥିଲେ କାରଣ ପ୍ଲଟରେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥିଲା । ସେ ହୁଏତ ଅବମାନନା କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୋଷୀ ହୋଇନପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ । ଅଧିକ କିଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ 10,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, ଯାହା ସେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଇନ ସହାୟତା କମିଟିରେ ଜମା କରିବେ ।

MHADA ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରିଦିଆଯାଇଛି । MHADA ଯେଉଁ ଆକସ୍ମିକତା ସହ ଏହି ମାମଲାର ମୁକାବିଲା କରିଛି, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଅସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରିପାରିବା । ପଙ୍ଗାରେ ଏବଂ ଶାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତା ଜମି କିଣିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ କେବଳ ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରିନଥିଲେ ବରଂ MHADAକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ପଠାଇଥିଲେ । ତାହା ଥିଲା 1988 ମସିହାର କଥା । ଏପରିକି VIPL ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ସହ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ 1992ରେ MHADA କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ । MHADAକୁ ସୂଚନା ଏବଂ ନୋଟିସ ଜାରି ବିଷୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଆମକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ କଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ 1992 ମସିହାରେ MHADA ଠାରୁ ସୂଚନା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 18 ସମ୍ପର୍କିତ ବିବାଦ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ପୌର ପରିଷଦ VIPL ର ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରି ି ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ତଥ୍ୟ ନାହିଁ, ଆମେ ଉଭୟ MHADA ଏବଂ ପୌର ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହି ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ MHADA କୁ 1988 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ କାହିଁକି ଏହା ତରଫରୁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ହାଜର ହୋଇନଥିଲା

ଏବଂ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିନଥିଲା ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିବାଦ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ସେହିଭଳି ଆମେ ପୌର ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ସଠିକ୍ କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯାହା MHADA ଏହାର ଶପଥ ପତ୍ରରେ କହିଛି ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପୌର ପରିଷଦ VIPLର ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛି । ଯଦି ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ତେବେ ଉଭୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ତାଙ୍କର ଅନୁପାଳନ ରିପୋର୍ଟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

VIPL ର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ । ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିଟ୍ ଆବେଦନର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ VIPL ନିଜେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୋଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ, S.L.P.ର ଅନୁମତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା ପଙ୍ଗାରେଙ୍କ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଉପରେ ଏହି ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବା ତାରିଖଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ । ଏହାର ନକଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ ନିବନ୍ଧକ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ମାମଲାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲାକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବେ ।

ତଦନୁସାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ପିଟିସନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।